

Advent en de sterren

De eerste zondag van de vier adventszondagen was 29 november. De laatste adventszondag is 20 december en brengt ons naar de zonnewende en de exacte samenstand van Saturnus en Jupiter, wiens voorbereiding het actieve thema en de uitdaging van heel 2020 is geweest. (Zie vorige artikelen, deel I en II, voor meer over deze samenstand) We hebben dan de "tussenruimte" van 4 dagen tot Kerstavond 24 december en het feest van de geboorte van het kind in de kribbe die ons naar de Heilige Nacht leidt. Een belangrijk punt in de kosmologie is de betekenis van de "tussenruimte". Precisie is een functie van machines, niet van het leven. Dus, zoals we bijvoorbeeld in de cyclus van het jaar zien, vallen de feestdagen niet precies op de astronomische zonnewendes of equinoxen, maar is er een tussenruimte van een paar dagen. Ook al is berekening een belangrijk instrument in de kennis van sterren, wanneer men de werkelijkheid binnengaat, komt men voortdurend in onnauwkeurigheid terecht. Bijvoorbeeld, de geometrische vormen die door de geocentrische banen van de planeet worden gecreëerd komen nooit terug om zich af te sluiten in een exacte vorm, maar laten een beetje een tussenruimte achter voordat de nieuwe vorm wordt gestart. Of men beseft dat de meeste getallen in kosmologische metingen vaak een beetje verschuiven door de excentriciteit van planeetbewegingen of andere factoren. Of een meetwaarde zal vaak niet exact zijn maar eindigen met een decimaal getal dat doorloopt tot in de "eeuwigheid", zoals Phi, en de Gulden Snede, die tot in het oneindige na de decimale punt doorloopt. Deze "tussenruimte" bevat een diepe spirituele waarheid op vele gebieden van de esoterie. Dus, deze tussenruimtes zijn te verwelkomen omdat ze het ademende levenselement vertegenwoordigen, zelfs het spirituele element, dat voortdurend de mechanisatie van de kosmos verhindert.

Hoe kunnen we een kosmologisch bewustzijn naar deze adventstijd brengen? Ten eerste is het belangrijk om te onthouden dat we er in de astrofische ooit naar streven om de moderne mechanistische materialistische kijk op de kosmos van de sterren transformeren in een spiritueel perspectief. Dit betekent dat we de sterren niet leren "zien, horen en uiteindelijk weten" als materiële objecten "daarbuiten" in de ruimte, maar als rijken van bewustzijn en wezen waarmee we proberen ons bewustzijn te verenigen. De materiële objecten zijn slechts de noodzakelijke aanwijzingen voor ons in onze tijd van objectbewustzijn, die we moeten gebruiken,

maar die we nu beginnen te transformeren door middel van spirituele cognitie. We beginnen met het herkennen dat de sterren ons eigen wezen zijn, bijvoorbeeld dat de dierenriem onze menselijke vorm is, dat Saturnus leeft in onze botten en ons karma en ons geheugen en Jupiter in ons zenuwstelsel, ons denken en onze idealen en doelen voor de toekomst. Deze waarheid wordt prachtig verwoord door Rudolf Steiner in zijn gedicht over de Isis Sofia¹, die door Lucifer 'gedood' werd en in de wereld van de 'ruimte' werd meegevoerd. Maar het gedicht gaat verder met: "Christus zal u, die in de mens werkt, bevrijden [Sophia] van de banden van Lucifer [de illusie van de materie] en op de zeilen van de geesteswaarneming aan de menselijke ziel, tot nieuw leven wekken". Dit is het pad van de astrologie. Laten we dus beginnen met het ruimtelijke en wereldlijke als uitgangspunt om nieuw licht te brengen in ons begrip van de tijd van de advent.

De adventsperiode is vier weken, maar om precies te zijn is het vier zondagen. Dit onderscheid is van het allergrootste belang. Waarom? Vier weken is 28 dagen. Dit is een maancyclus. Het duurt 27,3 dagen voor de Maan om één siderische baan te voltooien (dus van een sterpunt naar dat sterpunt) en 29,5 dagen voor de cyclus van nieuwe maan naar nieuwe maan (dus van conjunctie met de Zon naar de volgende conjunctie met de Zon). Deze synodische periode is iets langer omdat de Zon ook een voortgaande beweging maakt zodat de Maan het moet inhalen. Deze 28/29-daagse cyclus heeft een interessante en significante correlatie met de baan van Saturnus, die in 29,45 jaar één volledige cyclus of baan beschrijft. De tijd van de Maan weerspiegelt dus de tijd van Saturnus. In deze correlatie kunnen we een glimp opvangen van de diepe wijsheid in de kosmos die in ritme en verhoudingen geopenbaard wordt. We hebben in de Maan, dat hemellichaam dat het dichtst bij de Aarde staat als een soort microkosmisch beeld van Saturnus, een hemellichaam dat in de periferie van onze kosmos ligt (in termen van de klassieke planeten). De baandagen van de ene zijn hetzelfde als het baanjaar van de andere. Deze astronomische werkelijkheid weerspiegelt een diepere waarheid. Zowel Saturnus als de Maan zijn diepgaand verbonden met incarnatie. Ze staan op een van beide "uiteinden" van onze reis tussen de dood en een nieuwe geboorte en zijn beide diep verbonden met de belichaming. In de sfeer van Saturnus maken we onze lange ervaring na één incarnatie compleet en zetten we onze aandacht ook om in een nieuwe incarnatie. Daarom wordt de Saturnus-sfeer vaak de tijd van de kosmische middernacht genoemd. Hier in het Saturnusrijk vormen we het zaad, of zelfs de blauwdruk, voor onze komende incarnatie in de boezem van verheven wezens. Dit "zaad" of karmische plan is zo groot als het universum (natuurlijk spreken we niet ruimtelijk) en het is dit plan dat dan de basis wordt voor ons karma, zelfs voor het fysieke organisme. Deze zaadvorming in het Saturnusrijk ontvangt de twaalfvoudige menselijke vorm vanuit de dierenriem die de basis wordt voor onze Ik-ervaring op de Aarde. Het drukt in dit zaad ook het "meesterplan" voor ons karma in. In de maansfeer wordt dit zaadje of plan in de wereld van het vlees opgenomen. Rudolf Steiner beschrijft een moment, dat in de astrologie kan worden berekend, wanneer de mens in de maansfeer voor de incarnatie een "verlies" ervaart. Het is het moment waarop het "geesteszaad" zich verenigt met de embryoschepping op de Aarde. Het is op dat moment dat de mens zich naar het tegemoetkomende leven keert en de wezens van de maansfeer, de menselijke engel, aan het werk gaat. Want het is in de maansfeer dat tijdens de tien maanmaanden van de zwangerschap dit plan (samen met alles wat we hebben opgepikt op de terugreis door de kosmische sferen) wordt ingeweven in het embryo in de baarmoeder van de moeder. We worden tot vlees. Ook, in de bol van de Maan, datgene wat uit de vorige incarnatie is achtergebleven als te dross om in hogere sferen te komen, datgene wat deel uitmaakte van onze lagere natuur, dat wacht op ons en wordt nu ook in ons wezen opgenomen voor de komende incarnatie. wacht op ons en wordt ook in ons wezen opgenomen voor de komende incarnatie. In dit 28/29 ritme hebben we dus zowel de Maan, onze laatste opstap naar de Aarde, als Saturnus, ons allereerste begin naar een nieuwe incarnatie. Beide hebben een diepe relatie met ons "lichaam".

Toch is er, zoals gezegd, een belangrijk onderscheid in de advent. Het wordt niet gedefinieerd als vier weken (28 dagen) maar als vier zondagen, dat wil zeggen vier zonnedagen die leiden tot Kerstmis. Alleen al in dit detail hebben we de crux van de advent, in die zin dat het wijst naar de Zon, niet naar de Maan, en de taak van de Zon in het vervangen van de Maan. Dit wijst ons op het werk van Rudolf Steiner in het onthullen van de voor-aardese offergaven van Christus ter voorbereiding op de belichaming in het fysieke lichaam. Met het aansteken van de vier adventskaarsen brengen we dus dit proces van het licht, "het ware licht dat iedereen verlicht", de geestelijke zon, tot bewustzijn, dat de incarnatie nadert. Het is juist deze dynamiek tussen de zon en de maan in ons die de inhoud is van onze activiteit tijdens de advent. Ook wij moeten de voorbereiding, door middel van opoffering, van ons eigen wezen, onze aard van de Maan, voor de geboorte van het Licht, voor de Zon in ons op zich nemen om de Maan in ons te verdringen en te

transformeren. Saturnus en de Maan gaan over ons vlees worden, het karma van het bestaan van de Aarde binnengaan. Advent gaat over onze voorbereiding, niet alleen voor Kerstmis, maar voor de hele andere helft van de cyclus van het jaar tot de zomer, die gaat over de verdere transformatieve kracht van de Christus in ons en in de Aarde die ons en de aarde naar de toekomst leidt.

We hebben niet alleen dit kosmologische tijdsritme in de advent, maar we hebben ook een ruimtelijke/tijdelijke activiteit tijdens de advent die ons kan helpen in ons werk om te "spreken" met de kosmos van de sterren. In onze tijd, tijdens de advent, doorkruist de zon de eigenlijke sterren van het sterrenbeeld Schorpioen (zie nu de foto van de zon in Schorpioen hierboven). De Zon is op 23 november de sterren van de Schorpioen binnengegaan en zal vlak voor de winterzonnewende in de Boogschutter treden (bij het puntje van de pijl). Als we terugblikken op het artikel over het Michaël seizoen, kunnen we ons deze machtige drie-eenheid van sterrenbeelden herinneren: de Maagd Sophia (Maagd) wordt verdedigd door Michael (Weegschaal) tegen de Drakenkrachten (Schorpioen), die de grote oorlog in de hemel verbeeldt die door Michael werd bevochten toen de drakenkrachten naar de Aarde en naar de mensheid werden afgeworpen. De zon beweegt zich tijdens het Michaëlseizoen door deze sterren en nu in de sterren van de gevallen drakenkrachten. Dus, de Zon die door de sterren van Scorpion gaat zijn een kosmisch beeld van onze zielsuitdagingen tijdens de advent. Om het hogere Zelf, de Zon, in de gevallen krachten van Schorpioen in onszelf te dragen!

Ooit was de Schorpioen een Adelaar. Als we kijken naar de vier archetypen Leeuw, Stier, Adelaar en Mens kosmologisch gezien, worden ze vertegenwoordigd door respectievelijk Leeuw, Stier, Schorpioen en Waterman. Rudolf Steiner beschrijft de oorsprong van deze archetypen als gerelateerd aan de evolutie van de mens, omdat de verschillende dierlijke vormen al vroeg in de lichamelijke zijn neergedaald, zodat de ware menselijke vorm goed kon evolueren. Elk van deze vier vormen onthult een aspect van de viervoudige mens dat zich als het ware verdichtte tot een dierlijke natuur: de Leeuw, het etherische; de Stier, het fysieke; de Adelaar, het astrale, met als hoogtepunt de Mens, het ego of Ik. Maar wat gebeurde er dat de Adelaar de Schorpioen werd? Het verhaal van de zondeval zoals beschreven in Genesis vertelt ons wat er gebeurde. De astrale natuur, de Adelaar natuur, werd ingeprent met het Luciferische principe, waarbij de mens in het zelfbewustzijn werd getrokken en het element van het verlangen, dat inherent is aan egoïsme, werd gewekt. Zo werd het astrale lichaam gecorrumpeerd als onderdeel van het grotere plan voor de menselijke onafhankelijkheid. Het adelaars-astraal element, dat ooit in de hoogten leefde en boven in een helderziende waarneming steeg, viel en werd de engel van de dood, die de voorwaarde is voor de scheiding van het goddelijke. Zodat nu de Schorpioen de gevolgen van die scheiding in de astrale natuur en in de lichamelijke natuur draagt. Schorpioen draagt in zijn geheel wat Willi Sucher beschrijft als het "doodsperspectief", het gevolg van de scheiding. In zijn lezingen Egyptische Mythen en Mysteries presenteert Rudolf Steiner machtige beelden van de menselijke evolutie, en wijst hij erop dat de Schorpioen diep verbonden is met die tijd waarin de dualiteit van de geslachten voor het eerst verscheen en overeenkomt met "datgene wat de hoogtepunt van de dierlijke evolutie was, de tijd waarin de mens de geslachtsgemeenschap verwierf", wat hij elders beschrijft als het creatieve Woord van de Brahmaan dat in de Eros-liefde besloten ligt. Hier stuiten we op zeer diepe mysteries van de relatie tot de scheppende kracht van het Woord en de krachten in de seksualiteit, waarschijnlijk een van de machtigste krachten in het menselijk bestaan. Dus, Schorpioen draagt veel dat overeenkomt met de dierlijke natuur die is bedoezeld tijdens de evolutie naarmate deze meer werd geïdentificeerd met het lichaam en de wereld van de zintuigen door het astrale lichaam. Het is de kosmologische imaginatie van de niet-getransformeerde astrale natuur die wacht op verlossing door het hogere Zelf dat in ons werkt. Zo is het pad van de Advent het pad van zelfkennis, of het pad, zoals beschreven in Kennis van de Hogere Werelden, van het ontmoeten van de kleine wachter op de drempel die van ons vraagt om worden gezuiverd zodat we met Kerstmis klaar zijn om het zuivere Kind, het zuivere Nathan-wezen, te ontmoeten. Want dit Kind uit de kribbe is degene die niet heeft deelgenomen aan de zondeval, maar die weer verschijnt als de eerste Adam in zuivere, onaangetaste vorm om de drager van de Christus te worden. Willi Sucher presenteert een nieuw toekomstbeeld van de Schorpioen, dat geen terugkeer is naar de Adelaar van de oude helderziendheid, maar eerder een nieuwe vogel, de Duif, die het beeld is van de Heilige Geest, het getransformeerde astrale lichaam.

Als we spreken over de advent als een tijd van "worden" wordt ik herinnerd aan de woorden tijdens de advent als onderdeel van de Christengemeenschap "Laten we de daad van toewijding van de mens waardig vervullen?", waarin gesproken wordt over het "worden". Ook in de proloog van het evangelie van Johannes

staan de woorden, aan hen die de IK BEN ontvangen wordt de "kracht gegeven om kinderen van het Goddelijke te worden". Ook gaf Rudolf Steiner specifieke evangelielezingen voor de verschillende feestperiodes. Opvallend is dat de evangelielezingen van Michaël tot aan de advent uit het boek van de Apocalyps komen, die machtige kosmische beelden zijn van de menselijke evolutie en de beproevingen op grote schaal van de toekomstige tijdperken van de mensheid. Toch zijn de evangelielezingen van Steiner tijdens de advent afkomstig uit de zogenaamde "Kleine Apocalyps" van Christus (Lucas 21: 25-36), die spreken over de grote omwentelingen en rampen en de grote angst en verwoesting binnen de mensheid (net als wat nu in onze tijd op het voorplan lijkt te staan). Toch spreekt het ook over de verschijning van de etherische Christus die verkondigt dat onze verlossing nabij is als we te allen tijde recht op en wakker kunnen staan. Met de huidige wereld waarin we leven, krijgen deze woorden in Lucas en deze adventsperiode een nog krachtiger betekenis... om te allen tijde waakzaam te zijn en recht op te staan.

In de buitenwereld is Advent misschien wel een tijd van grootste drukte en winkelen (hoewel het misschien allemaal digitaal is tijdens de covid-tijd), wat ons afleidt van de ware uitdaging van de Advent die is om ons "zelf" (met kleine z) te confronteren met alles wat behoefte heeft aan transformatie en de weg te bereiden voor de Zon om middernacht, de geboorte van het hogere Zelf met Kerstmis. Sergei Prokofieff beschrijft in zijn boek *The Cycle of the Year* de vier weken van de advent als een pad dat leidt van het gewone aardse zelf, of het lagere zelf, naar het hogere zelf in het Nathan-kind op 25 december. Dan leiden de Heilige Nachten ons van dit hogere zelf naar het ware IK BEN, de kosmische Christus in Driekoningen die vlees werd. Als we naar ons sterrenhuis kijken, kunnen we deze waarheden in hun schrift zien. Maar, zoals Rudolf Steiner in een ander gedicht uitdrukt, is het nu tijd om te beginnen met het leren spreken met de sterren. Niet de sterren zelf bepalen ons, maar ons bewuste geestelijke streven biedt de wereld van de sterren iets aan. Dit betekent dat ons spirituele pad op en met de aarde iets geeft aan de wezens van de sterren die wachten op onze activiteit van opoffering. Op deze manier worden we geen kinderen, maar broeders en zusters van de goden bij het vervullen van het goddelijke evolutieplan voor de mensheid.

Jonathan Hilton
30 november 2020
astrosophy.com

¹ Isis-Sophia Des Gottes Weisheit Sie hat Luzifer getötet Und auf der Weltenkräfte Schwingen In Raumesweiten fortgetragen. Christus-Wollen In Menschen werkend, — Es wird Luzifer entreissen Und auf des Geisteswissens Boten In Menschenseeten auferwecken Isis-Sophia Des Gottes Weisheit.

Isis-Sophia, Wisdom of God, she has been slain by Lucifer, and on the wings of the powers of the world carried her hence into the infinite space of the universe. The willing of Christ Working in man Shall wrest from Lucifer And on the boats of Spirit-knowledge Awaken in human souls Isis-Sophia Wisdom of God.

Isis-Sophia, Goddelijke Wijsheid, is door Lucifer teneergeslagen, en heeft haar op de vleugels van de wereldmachten meegenomen naar de oneindige ruimte van het universum. De Christus Wil die in de mens werkt, zal tegen Lucifer worstelen en op de voertuigen van de Geest-kennis Ontwaakt in de menselijke ziel Isis-Sophia, Wijsheid van God.

~ 25 december 1920

²Let us worthily fulfill the Act of Consecration of Man: Out of the revelation of Christ. In reverence of Christ. In mindfulness of Christ's deed. The Father-God be in us. The Son-God create in us. The Spirit-God enlighten us. Christ in you- And may He fill your spirit. The Father-God be in us. The Son-God create in us. The Spirit-God enlighten us.

Laten we de daad van toewijding van de mens waardig vervullen: Uit de openbaring van Christus. In eerbied voor Christus. Met aandacht voor de daad van Christus. De Vader-God zij in ons. De Zoon-God